

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
16.Bf.52/2025/16.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2025. évi május 7. napján és 2025. évi szeptember 17. napján megtartott nyilvános folytatólagos tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A vesztegetés büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 és társa ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 2024. október 29. napján kihirdetett 11.B.108/2023/24. számú ítéletét megváltoztatja.

Terhelt1 I.r. és Terhelt2 II.r. vádlottat az ellenük 51 rb – Terhelt1 I.r. vádlott esetében bűnsegédként elkövetett – közokirat-hamisítás büntette (Btk. 342.§ (1) bekezdés a) pont) miatt emelt vád alól felmenti.

Terhelt1 I.r. vádlottat bűnösnek mondja ki további 7 rb közokirat-hamisítás büntetében (Btk. 343.§ (1) bekezdés c) pont).

Terhelt1 I.r. vádlott vesztegetés elfogadásának büntetteként értékelt cselekményeit egységesen hivatali vesztegetés elfogadása büntettének (Btk. 294.§ (1) bekezdés 2. fordulata, (3) bekezdés a) pont aa) alpontja és b) pontja), a magánokirat felhasználásának vétségeként értékelt cselekményeit 495 rb bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntettének (Btk. 342.§ (1) bekezdés a) pont) minősíti.

Terhelt2 II.r. vádlott vesztegetés elfogadásának büntetteként értékelt cselekményeit bűnsegédként elkövetett hivatali vesztegetés elfogadása büntettének (Btk. 294.§ (1) bekezdés 2. fordulata, (3) bekezdés a) pont aa) alpontja és b) pontja), a magánokirat felhasználásának vétségeként értékelt cselekményeit 495 rb közokirat-hamisítás büntettének (Btk. 342.§ (1) bekezdés a) pont) minősíti.

A szabadságvesztés felfüggesztésének próbaidejét Terhelt1 I.r. vádlott esetében 4 (négy) évre, Terhelt2 II.r. vádlott esetében 3 (három) évre enyhíti.

Terhelt2 II.r. vádlott esetében az eltiltással érintett foglalkozást a sportorvosi munkakörhöz kapcsolódó adminisztratív tevékenységben határozza meg.

A pénzbüntetés meg nem fizetésének jogkövetkezményeit mindkét vádlott esetében akként helyesbíti, hogy a pénzbüntetést meg nem fizetés esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni, a végrehajtási fokozat megjelölését mellőzi.

A vádlottakkal szemben elrendelt vagyonelkobzást mellőzi.

A bűnjelekre vonatkozó rendelkezést azzal egészíti ki, hogy a Pest Megyei Rendőr-főkapitányságon 13000/5442021. számon lefoglalt, 2023. szeptember 12. napján kelt bűnjeljegyzék 1-7. sorszáma alatti és 2023. szeptember 13.napján kelt bűnjeljegyzék 1-11. sorszám alatti bűnjelek lefoglalást megszünteti.

Terhelt1 I.r. vádlottnak az okmányszám1 számú okirata helyesen személyazonosító igazolvány, Terhelt2 II.r. vádlott lakcíme helyesen Cím3

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

[1] A Budapest Környéki Törvényszék a 2024. október 29. napján kihirdetett 11.B.108/2023/24. számú ítéletével Terhelt1 I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 453 rb vesztegetés elfogadásának büntetében (Btk. 291.§ (1) bekezdés III. fordulat, (2) bekezdés b) pont, (3) bekezdés c) pont), 1 rb vesztegetés elfogadásának büntetében (Btk. 291.§ (1) bekezdés I. fordulat, (2) bekezdés b) pont, (3) bekezdés c) pont), 306 rb hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345.§) melyet bűnsegédként követett el. Ezért – halmazati büntetésül – 2 év szabadságvesztésre, 300 napi tétel pénzbüntetésre ítélte, továbbá vele szemben 1.337.000.- forintra vagyonelkobzást rendelt el, és 5 évre eltiltotta a sportorvosi munkakör betöltésével járó foglalkozástól. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg, és a végrehajtását 5 évi próbaidőre felfüggesztette, rendelkezett arról, hogy I. r. vádlott a szabadságvesztés utólagos végrehajtása esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[2] A pénzbüntetés egynapi tételének összegét 10.000,- forintban állapította meg, és rendelkezett arról, hogy az így kiszabott összesen 3.000.000,- forint pénzbüntetés átváltoztatásának a lehetőségéről.

[3] Terhelt2 II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 453 rb vesztegetés elfogadásának büntetőjében (Btk. 291.§ (1) bekezdés III. fordulat, (2) bekezdés b) pont, (3) bekezdés c) pont), melyet bűnsegédként követett el, 306 rb hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk.345.§). Ezért– halmazati büntetésül – 2 év szabadságvesztésre, 200 napi tétel pénzbüntetésre ítélte, vele szemben 1.337.000.- forintra vagyonekobbzást rendelt el, 5 évre eltiltotta minden olyan foglalkozás gyakorlásától, melynek keretében egészségügyi szolgáltatáshoz kapcsolódó adminisztratív tevékenységet végezne. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg, és a végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette, rendelkezett arról, hogy a II. r. vádlott a szabadságvesztés utólagos végrehajtása esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A pénzbüntetés egynapi tételének összegét 1.000,- forintban állapította meg, rendelkezett az így kiszabott 200.000,- forint pénzbüntetés átváltoztatásának a lehetőségéről.

[4] Rendelkezett továbbá az eljárás során lefoglalt iratokról és a bűnügyi költség viseléséről.

[5] Az ítélet ellen az ügyészség mindkét vádlott terhére, a szabadságvesztés tartamának felemelése, a végrehajtás felfüggesztésének mellőzése és közügyektől eltiltás kiszabása érdekében, Terhelt1 I.r. vádlott védője felmentés érdekében, valamint Terhelt2 II.r. vádlott védője elsősorban felmentés, másodsorban a minősítés megváltoztatása érdekében jelentett be fellebbezést.

[6] A Pest Vármegyei Főügyészség NF.1000/2021/140-II. számú fellebbezés indokolásában előadta, hogy további súlyosító körülményként értékelendő a társas elkövetés, az időmúlás viszont a bűncselekmény elévülési idejéhez képest nem jelentős, így azt csak kisebb súllyal lehet figyelembe venni. A nyugdíjhoz közeli életkor valójában az I.r. vádlott javára értékelhető, és az ő esetében további enyhítő körülmény a közhasznú tevékenysége és a bűncselekmény miatt általa elszenvedett, a büntetőeljárástól független hátrányok. Az így kiegészített büntetéskiszabási körülmények azonban nem teszik lehetővé enyhítő szakasz alkalmazását, és így a büntetés végrehajtásának felfüggesztését.

[7] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.898/2024/5. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta.

[8] Előadta, hogy a törvényszék a perrendi szabályokat betartotta. Az elsőfokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének eleget téve túlnyomórészt megalapozott tényállást állapított meg, a tényállás ugyanakkor kis részben megalapozatlan, mivel hiányos, valamint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás részben ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával.

[9] Az elsőfokú bíróság ítéletének a Be. 592. § (2) bekezdés a) és c) pontjaiban foglalt okból fennálló részleges megalapozatlansága a másodfokú eljárásban a Be. 593. § (1)

bekezdés a) pontjára figyelemmel az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján, valamint ténybeli következtetés útján történő kiegészítéssel, illetve pontosítással kiküszöbölhető.

[10] A törvényszék helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a bűncselekményt ilyen volumenben a II. rendű vádlott az I. rendű engedélye nélkül nem merete volna megvalósítani. Az I. rendű vádlott tudomása, engedélye, sőt esetenkénti aktív közreműködése, továbbá a befolyt pénzösszeg nagysága okán nyilvánvaló, az észszerűség szabályainak is az felel meg, hogy a bűncselekményből származó előnyt a vádlottak, akik mindketten tisztában voltak a cselekményük jogellenes voltával és azzal, hogy ha arra fény derül, az a büntetőjogi felelősségre vonásukat fogja eredményezni, megosztották egymás között.

[11] Arra azonban semmiféle információ nem merült fel, hogy e megosztás miként és milyen arányban történt. A megosztás arányát a bíróság az iratok tartalmával ellentétesen állapította meg akként, hogy a kapott pénzösszeget mind az I. mind a II. tényállási pontokban leírt cselekmények kapcsán egyenlő arányban osztottak meg, holott e megállapítás alapjául semmilyen tényadat nem merült fel az eljárás során.

[12] A bíróság az írásba foglalt ítélet indokolásában a vagyoneklobzás kapcsán utal arra, hogy ez – azaz az egyenlő arányú osztozkodás, – a bizonyítékok értékelése körében kifejtettekre tekintettel állapítható meg, ott azonban nincs erre utaló adat.

[13] Az ítélet szóbeli indokolása pedig, aminek lényegét a tárgyalási jegyzőkönyv rögzítette, azt tartalmazza, hogy a II. rendű vádlott részére a felsorolt esetekben átadott pénzösszeg jogtalan előnyként nyert értékelést, melyről az I. rendű vádlott a már kifejtettek alapján tudott, ezért lett egyenlő arányban megosztva közöttük, hisz megállapodásuk pontos tartalmát nem vallották be, így ezt tartotta igazságosnak a bíróság.

[14] A fentiek alapján indítványozta, hogy az ítéltábla a tényállást akként helyesbítse, hogy a tényállás III/1. pontjában a [21] bekezdés végén a „90.000. forintot kapott” szövegrész után, azt rögzítse, hogy „mely összegben az I. rendű vádlottal megosztottak. Az osztozkodás arányát, azt, hogy melyikük mekkora összeggel gazdagodott pontosan nem lehetett megállapítani.” Míg a tényállás III/2. pontjában a [30] bekezdésben írtak helyett azt rögzítse, hogy „az I. és a II. rendű vádlottak az ily módon kapott pénzösszeget is megosztottak, azonban az osztozkodás arányát, azt, hogy melyikük mekkora összeggel gazdagodott nem lehetett pontosan megállapítani.”

[15] A III/1. számú tényállás [18] bekezdésében rögzített 2021. február 14-ei vizsgálatok kapcsán a bizonyítás eredményeként az ügyész is módosította a vádirati tényállást, mellőzve abból azt, hogy a vizsgálat díját, azaz a fejenként kb. 2.000.- és 7.000.- Ft közötti összeget megkapták tőlük. E bekezdés végén annak a rögzítése indokolt, hogy „az orvos távollétében lefolytatott fenti vizsgálatok díja az OSEI által az I. rendű vádlott kérésére 2021. március 3. napján kibocsátott számla alapján, más, ugyanezen egyesület tagjai részére elvégzett vizsgálatok díjával együtt átutalásra került az OSEI részére.”

[16] Az ítélet [6] bekezdésben, valószínűsíthető leírási hiba folytán hiányosan kerültek rögzítésre az I. rendű vádlott OSEI általi foglalkoztatására vonatkozó adatok. Ezek akként egészítendő ki, hogy „2021. március 1. napjától egészségügyi szolgálati jogviszony keretében foglalkoztatta tovább munkáltatója heti 5 órában,...”.

[17] Az elsőfokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, az érdemi döntéshozatalhoz szükséges bizonyítási eljárást teljeskörűen lefolytatta.

[18] A bíróság az ítélete indokolásában a szükséges részletességgel és iratszerűen ismertette, majd elemezte a vádlottak által az eljárás különböző szakaszaiban előadottakat, logikusan és meggyőzően indokolta meg, hogy a tényállást a két vádlott tagadásával szemben, miért az ítéleti indokolásban felsorolt egyéb bizonyítékokra alapítottnan állapította meg.

[19] Az indokolási kötelezettségének a Be. 561. § (3) bekezdésének d) pontjában foglalt törvényi előírások betartásával precízen és kellő részletességgel tett eleget, a bizonyítékok értékelése a Be. 167. § (4) bekezdésében írtaknak is megfelelő, törvényes és ésszerű, logikai hibáktól mentes.

[20] A megállapított tényállásból a bíróság helytállóan és okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére és a cselekményeik jogi minősítése is helytálló és törvényes.

[21] A törvényszék a büntetéskiszabási körülményeket alapvetően helyesen tárta fel, azzal, hogy további súlyosító körülmény mindkét vádlott esetében a társas elkövetés, míg az I. rendű vádlott javára további enyhítő körülményként veendő figyelembe a köz javára ellenszolgáltatás nélkül végzett tevékenysége, jótékony célú munkavégzése, valamint az is, hogy őt a bűncselekmény következtében a büntetőjogi hátrányokon kívül egyéb tényleges hátrányok – jelentős munkajogi hátrány – is érték, amelyek a büntetés mellett külön is egyéni visszatartó hatást fejthetnek ki.

[22] A büntetéskiszabási tényezőket a bíróság nem a súlyuknak megfelelően értékelte és a vádlottak terhére rótt cselekmények tárgyi súlyához és társadalomra veszélyességéhez nem igazodó, nem tettarányos és a büntetési célokat sem megfelelően szolgáló büntetést szabott ki a vádlottakkal szemben.

[23] A vádlottak korrupciós cselekménye nagy tárgyi súlyú, ami a magasabb törvényi büntetési tételkeretben – 5 évtől 10 évig terjedő szabadságvesztés – is kifejezésre jut. A két vádlott terhére rótt bűncselekmények esetében a halmazati büntetéskiszabási rendelkezések figyelembe vételével irányadó büntetési tételkeret 5 évtől – 11 évig terjedő szabadságvesztés, az irányadó középérték tehát 8 év volt.

[24] A bűnösségi körülmények számbavétele után az elsőfokú bíróság helyesen ismerte fel, hogy a vádlottakkal szemben mindenképpen szabadságvesztés büntetést kellett kiszabni.

[25] A középértéktől való jelentősebb mértékű eltérést a feltárt nagyobb számú és nyomatékú enyhítő körülmény ugyan egyértelműen indokolja, a tényleges tartam megállapításakor és a végrehajtás felfüggesztésekor azonban a bíróság már túlzott méltányosságot gyakorolt és indokolatlanul enyhe büntetést alkalmazott a vádlottakkal szemben.

[26] A koronavírus okozta helyzet az egészségügyben dolgozók felelősségét fokozta.

[27] Ebben a helyzetben nagyszámú olyan bűncselekményt követtek el a vádlottak, ami éppen a Covid-19 járvány nagyobb arányú terjedésének megakadályozását célzó intézkedés, az edzőtermek látogatását tiltó jogszabályi rendelkezés kijátszásának lehetőségét teremtette meg, annak ellenére, hogy egészségügyi dolgozóként az akkor fennálló, rendkívül nehéz élethelyzetben inkább példát kellett volna mutatniuk.

[28] Emellett a korrupciós bűncselekmények már önmagukban is nagyobb tárgyi súlyú bűncselekmények. A hasonló jellegű cselekmények elkövetőivel szemben fokozott a társadalmi igény a szigorú fellépésre, a kellően súlyos, ezáltal valódi visszatartó hatást, a bűnisméltástól való kellő elrettentést eredményező szankció alkalmazására.

[29] A bíróság által meghatározott szabadságvesztés tartama, ami mindkét vádlott esetében enyhítő szakasz alkalmazásával jóval a speciális minimum alatt 2 éves tartamban került meghatározásra, nem tükrözi a vádlottak cselekményeinek nagy számát, az egyes cselekmények konkrét tárgyi súlyát, társadalomra veszélyességét, a Btk. 80. § (1) bekezdésében meghatározott büntetéskiszabási elveknek, továbbá a tettarányosság elvének sem felel meg, így a tartamának felemelése indokolt.

[30] A szabadságvesztés tartamának felemelésével a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére pedig már nincs törvényi lehetőség, ezért e rendelkezés mellőzendő, a vádlottak az elkövetett cselekmények jellegére tekintettel méltatlanok arra, hogy a közügyek gyakorlásában részt vegyenek, ezért indokolt velük szemben a kiszabott szabadságvesztés tartamához igazodó mértékű közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazása is.

[31] A pénzbüntetés napi tételeinek száma igazodik az elkövetett cselekmények tárgyi súlyához, az eltúlzottnak nem tekinthető, így a lényeges mérséklése nem lehet indokolt, az egy napi tétel összege pedig igazodik a vádlottak jövedelmi, vagyoni viszonyaihoz, az kellően méltányosan került meghatározásra, miáltal annak mérséklése sem szükséges.

[32] A II. rendű vádlott esetében azonban, bár azt helytállóan rögzítette a törvényszék, hogy amennyiben a vele szemben kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását elrendelik, a meg nem fizetett pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön, arról azonban elmulasztott rendelkezni, hogy a kiszabott pénzbüntetést – mivel azt végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés mellett szabta ki a bíróság – a Btk. 51. § (2) bekezdés utolsó fordulata értelmében a meg nem fizetése esetén fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Ezzel a rendelkező rész kiegészítendő, de kizárólag csak abban az esetben, ha a másodfokú bíróság nem szab ki a vádlottakkal szemben végrehajtandó szabadságvesztés büntetést.

[33] Az elsőfokú ítélet járulékos rendelkezései túlnyomórészt törvényesek.

[34] A törvényszék mindkét vádlottal szemben vagyonekobbzást alkalmazott. Ennek során helyesen utalt e rendelkezés jogszabályi alapjára és indokoltan hívta fel és a 78/2009. BK. véleményt, valamint a 95/2011. BK. véleményt is. Tévedett azonban, amikor a bűncselekményekből származó, azok elkövetése során, illetve azokkal összefüggésben szerzett vagyont megfeleltette és mindkét vádlottal szemben a pénzösszeg fele részére rendelt el vagyonekobbzást.

[35] Az ugyanis fentebb részletesen kifejtettek szerint bár az bizonyos, hogy a vádlottak valamilyen módon megosztottak a bűncselekményekből származó pénzösszeget, arra vonatkozó tényadat azonban nem merült fel, hogy ez egyenlő arányban történt volna, a bíróság ezen megállapítása tehát megalapozatlan volt.

[36] Az intézkedés csak a ténylegesen bekövetkezett vagyongyarapodás kapcsán alkalmazható. Miután ez az elkövetőknél – így a részeseknél is – külön-külön következett be, a vagyonekobbzás is csak külön-külön alkalmazandó velük szemben. Ahogy azt a Kúria Büntető Kollégiuma a BKv 69. számú véleményének III. pontjában már kifejtette: amennyiben a bűncselekményt többen követték el, minden egyes elkövetőnél külön vizsgálendő, hogy a vagyonekobbzás alkalmazásának feltételei fennállnak-e; az intézkedés nem rendelhető el és nem hajtható végre egyetemlegesen.

[37] Ismert olyan egyedi ügyben hozott döntés, így a Legfelsőbb Bíróság Bfv.1007/2011/15. számú felülvizsgálati határozata, amelyben a bíróság a terheltekkel szemben egyenlő arányban alkalmazott vagyonekobbzást, bár az eljárás adataiból nem megállapítható, hogy melyikük milyen mértékben részesedett a megszerzett vagyonból.

[38] A társtettesi, de tettesi-részesi viszonylatban is minden egyes, a bűncselekmény elkövetésében részt vevő terhelt esetén ki kell mutatni azt, hogy ténylegesen milyen

összegben gazdagodtak. Mivel ez jelen ügyben nem állapítható meg, így nem lehet velük szemben megalapozottan vagyonekobbzást elrendelni, ezért a két vádlottal szemben 1.337.000 -1.337.000,- Ft összeg erejéig elrendelt vagyonekobbzás mellőzendő.

[39] Az elsőfokú bíróság helyesen rendelkezett a bűnjelként kezelt iratok további sorsáról, mivel azonban lefoglalt bűnjelekről van szó az iratok részeként történő kezelés elrendelése előtt indokolt azok lefoglalásának megszüntetéséről is rendelkezni, a Be. 320. § (1) bekezdés a) pontja alapján, ezzel az ítélet rendelkező része kiegészítendő.

[40] A fentiek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Budapest Környéki Törvényszék ítéletét a Be. 606. § (2) bekezdése alapján a tényállás részbeni megalapozatlanságának kiküszöbölését követően változtassa meg akként, hogy

- a Terhelt1 I. rendű és a Terhelt2 II. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát emelje fel és a végrehajtásának felfüggesztését mellőzze, valamint velük szemben a szabadságvesztés felemelt tartamához igazodó tartamú közügyektől eltiltás mellékbüntetést is szabjon ki,
- a két vádlottal szemben alkalmazott vagyonekobbzás elrendelésére vonatkozó ítéleti rendelkezést mellőzze,
- amennyiben a II. rendű vádlottal szemben nem kerül sor végrehajtandó szabadságvesztés alkalmazására, akkor a pénzbüntetés meg nem fizetés esetén történő átváltoztatására vonatkozó rendelkezést egészítse ki,
- rendelkezzen az iratok között kezelni rendelt bűnjelek lefoglalásának a megszüntetéséről.

[41] Mindezen túlmenően az ítélet jogi indokolását egészítse ki a büntetéskiszabási tényezők vonatkozásában, míg egyebekben az elsőfokú ítéletet a Be. 605. § (1) bekezdése alapján hagyja helyben.

[42] Terhelt1 I.r. vádlott védője fellebbezésének indokolásában egyrészt hivatkozott az ítélet megalapozatlanságára, a hamis magánokirat felhasználása körében előadva, hogy az ítélet ennek az elkövetését a helyszíni vizsgálatokra vonatkozóan mindössze két tanú vallomása alapján állapítja meg, tanú3 nem látta, hogy ki írta alá a versenyengedélyt, míg tanú20 azt mondta, hogy az igazolást nem a helyszínen, hanem később, az egyesülettől kapták meg. Így valamennyi személy esetében nem lehet megállapítani, hogy az igazolást nem az I.r. vádlott írta alá, az okiratok nagy része nem került elő, és abból sem lehet terhelő következtetést levonni, hogy az adatokat a II.r. vádlott rögzítette az OSEI informatikai rendszerébe.

[43] A 2. tényállási pont is megalapozatlan, ugyanis kérdőíves vizsgálatok történtek, és amennyiben szakmai szabályszegés történt is, kérdés, hogy lehet-e jogtalan előnyként tekinteni a szakmai szabályokat megsértő engedélykiadásra, és az sem bizonyított, hogy terhelt1 egyáltalán tudott róla és egyetértett a szándékos vesztegetési cselekménnyel. Az I.r. vádlott nevét ugyanis egyedül név6 említette, de az ő vallomása sem volt következtetés. A 2. számú tanú, tanú1, 3. számú tanú, 7. számú tanú és 5. számú tanú pedig ismeretlen közvetítőnek adta át a kérdőíveket, melyeket ezek a személyek adtak át II.r. vádlott részére. A 2. számú tanú pénzt nem fizetett senkinek, és a többi tanú sem tudott pontos összeget megjelölni, és azt sem lehet tudni, hogy az általuk fizetett pénz kihez került. Azok a tanúk

pedig, akik a helyszíni vizsgálat alapján kapcsolatba kerültek terhelttel, arról számoltak be, hogy szabályos vizsgálat folyt.

[44] terhelt és az OSEI nem számoltak el egymással, de az elszámolási igény kölcsönös, mind a ketten tartoznak a másiknak.

[45] Hivatkozott arra is, hogy a megbízhatósági vizsgálat eredményét ki kellett volna zárni a bizonyítékok körül, mert a tárgyalótiszt nem tartotta be a rá vonatkozó szabályokat. Arra nem lehet következtetni, hogy terhelt a szabályos díjazásnál többet kért volna, és azt pedig nem a lehallgatástól tartva mondta, hogy a vizsgálatokat el kell végezni utólag. terhelt tehát jogellenes győzködés eredményeképpen szegte meg a szabályokat, de ragaszkodott a vizsgálatok ingyenes pótlásához, és annyi pénzt kért, amennyit a díjszabás szerint lehetett.

[46] A bizonyítékok értékelésével kapcsolatban kiemelte, hogy a védence jogszerű hallgatásából nem lehet a bűnösségére következtetést levonni. A védence a pecsétet külső helyszíni vizsgálatokra magával vitte, majd utána azt az rendelőbe visszavitte, vagy megkérte az asszisztensét, hogy vigye vissza. A pecsét tehát akkor került védencéhez, amikor külső vizsgálatra ment az asszisztense nélkül, és ezekről a vizsgálatokról számlát is állíttatott ki az OSEI-vel.

[47] A vesztegetés elfogadása tekintetében előadta, hogy az egészséges, rendszeresen sportoló emberek kérdőíves vizsgálata a járványhelyzetre is figyelemmel elégséges volt, de az biztosan kijelenthető, hogy nem volt szándékosan jogszabálysértő ez a gyakorlat. A juttatott díjakat senki nem tekintette jogtalan előnynek, a vizsgálatoknak jogszerű ellenértéke volt, ami attól nem lesz jogtalan, mert a szakorvos vagy a nővér megsért valamilyen szakmai előírást.

[48] Az a tény, hogy a pecsét egyes engedélyekre rákerült, nem bizonyítja, hogy védence tudott is ezekről az esetekről, a II.r. vádlott ezzel vissza is élhetett, hiszen tudta, hogy az I.r. vádlott az adminisztrációs munkáját nem ellenőrizte.

[49] A megbízhatósági vizsgálat kapcsán kiemelte, hogy az ajánlatot védence első alkalommal visszautasította, és akkor a vizsgálatnak véget is kellett volna érnie, de az ösztönzés kitartó volt, és a tiszt a célszemély szánakozását próbálta kihasználni, ami elkerülendő a megbízhatósági vizsgálat során. Előadta, még azt is, hogy a megbízhatósági vizsgálat ideje 2021. június 14-28. terjedő időszak volt, noha a védence állományviszonya ezalatt megszűnt, így a vizsgálatot az akció előtt határozattal be kellett volna fejezni.

[50] Észrevételezte, hogy a II.r. vádlott védője számos tanú meghallgatására terjesztett elő bizonyítási indítványt, melynek a bíróság nem adott helyt.

[51] A minősítés kapcsán előadta, hogy adatoknak az OSEI rendszerében való rögzítésével nem valósult meg bűncselekmény, mert az csak akkor valósult volna meg, ha a

hamis, meghamisított vagy valótlan tartalmú magánokiratot felhasználják, tehát ha valaki az OSEI rendszert ténylegesen ellenőrizte volna. A cselekmény rendbeliségét pedig a jogviszonyok száma határozza meg, és az is feltétel, hogy védenca tudjon ezeknek az okiratoknak a hamisságáról, felhasználásáról, és ebben szándékosan közreműködjön.

[52] Azokban az esetekben, ahol kérdőíves vizsgálat volt, ugyancsak kijelenthető, hogy a sportolók vizsgálata részben megtörtént, így a versenyengedélyek ellenértéke sem tekinthető jogtalan előnynek, legfeljebb szakmai szabályszegésnek.

[53] Az üzletszerűség kapcsán pedig hivatkozott arra, hogy még az ügyészség álláspontja szerint is megalapozatlan az az állítás, hogy terhelt1 részesült a pénzekből.

[54] Vitatta az önálló intézkedésre jogosultságot is, arra hivatkozva, hogy a védenca a sportorvos szakvizsga megszerzéséig a tevékenységét a megyei főorvos felügyelete mellett végzi. Önálló döntési jogosultsága nem volt, ha a szükséges értékek rendben voltak, akkor adhatott ki engedélyt, és ezt is felügyelet alatt tette.

[55] Összefoglalóan tehát kifejtette, hogy a bíróság ítélete megalapozatlan, a megbízhatósági vizsgálat eredményeit ki kellett volna rekeszteni a bizonyítékok közül.

[56] A büntetés kiszabása során a bíróság nem értékelte, hogy védenca nagykorú gyermekeit támogatja, kiskorú gyermekét neveli és eltartja, idős, beteg, özvegy édesapját is ápolja, támogatja. Nyomatékos enyhítő körülmény a több évtizeden keresztül a és kiemelkedően a köz érdekében végzett életmentő munka. Rendszeresen tevékenykedik ingyen hajléktalan szállókon. Az eljárásból fakadó bizonytalanság miatt pszichés állapota megromlott, erről orvosi dokumentumokat csatolt. A nyomozás elindulása miatt elvesztette a munkáját, a BV kórház orvosigazagató tisztségét, barátait, kollégáit.

[57] Indítványozta, hogy az ítéltábla állapítson meg eltérő tényállást, és az I.r. vádlottat mentse fel, másodsorban enyhítse az elsőfokú bíróság ítéletét és a büntetések nemét és mértékét a törvényi minimumban állapítsa meg, mellőzze a vagyonelkobzást és részesítse előzetes mentesítésben a védencét, hogy orvosi hivatását gyakorolni tudja.

[58] Terhelt2 II.r. vádlott védője fellebbezésének indokolásában tárgyalás kitűzését indítványozta arra figyelemmel, hogy védenca írásban vallomást tett. Ennek tartalmára tekintettel az ítélet kiegészítését kérte egyrészt a II.r. vádlott személyi körülményei tekintetében, másfelől a tényállás a védenca írásbeli vallomásának megfelelően.

[59] Előadta még, hogy védenca a jelentkezők szemészeti, EKG, testsúly és testmagasság vizsgálatát elvégezte, a vizeletvizsgálat a COVID idején tilos volt. 2021. március 1-ig állt szerződésben a szakrendelővel, utána már csak az elvégzett vizsgálatok után kapott 500 forintot. A vizsgálatok időpontja nem biztos, hogy egyezik az OSEI rendszerében

feltöltött dátummal. Mivel nem állnak rendelkezésre a vád tárgyává tett engedélyek és írásszakértői vélemény sincs, így nem állapítható meg, hogy mely aláírások származnak az I.r. és melyek a II.r. vádlottól. Azokat az összegeket, amit a megvizsgált személyke neki adtak, átadta az I.r. vádlott részére. Az ítélet 20. pontjában mindössze 5 személy vizsgálatának megtörténte állapítható meg kétséget kizáróan. A II.r. vádlott a vizsgálatokat elvégezte, az adminisztrációval együtt és azért csak a jogszabályban előírt összeget vette át, van, amikor még azt sem, és azokat pedig átadta az I.r. vádlottnak a vizsgálati anyagokkal együtt, majd az I.r. vádlott kérésére töltötte fel azokat az OSEI rendszerébe. A tényállás 2. pontja tekintetében nem igazolja semmi, hogy a II.r. vádlott írta be a fiktív adatokat a vizsgálandó személyek testsúlyához, vérnyomásához, testmagasságához, az pedig ugyancsak nem állapítható meg, hogy az OSEI rendszerébe feltöltött 201 személy vizsgálata mikor történt meg.

[60] Elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezését, és az eljárásnak a Be. 567.§ (2) bekezdés d) pontja alapján történő megszüntetését indítványozta, mert a vád törvényes elemei hiányoznak, másodsorban az ítélet megalapozatlanságának kiküszöbölése után a védenccé bizonyítottság hiányában történő felmentését indítványozta, mert az elsőfokú bíróság anyagi jogszabályt helytelenül alkalmazott, a védenccé ugyanis nem kért jogtalan előnyt senkitől, az általa megvizsgált személyek által fizetendő díjat jogszabály határozta meg, amikor pedig nem történt vizsgálat, ott nem bizonyított a sportorvosi engedélyt kérők személye, és az sem tekinthető jogtalan előnynek, hogy az általa megvizsgált személyek után a munkájáért 500 forintot kapott.

[61] Azok a sportorvosi igazolások, amelyeken nem az I.r. vádlott aláírása szerepel, alakilag hamisak, de erre vonatkozóan nem történt bizonyítás, hogy melyek ezek. A tartalmi hamisság pedig nem a vizsgálatok megtörténtében vagy meg nem történtében nyilvánul meg, hanem abban, hogy az adott személy alkalmas-e a sportolásra vagy sem. A sportorvosi engedélyek felhasználása nem történt meg.

[62] Harmadlagosan indítványozta, hogy a főbüntetés tekintetében az ítéltábla hagyja helyben az elsőfokú ítéletet, a foglalkozástól eltiltás alkalmazása azonban méltánytalan, ha az I.r. vádlottat a sportorvosi tevékenységtől tiltja el a bíróság, akkor védencét a sportorvosi asszisztensi tevékenységtől lenne méltányos eltiltani. A vagyoneklobzás mellőzésére vonatkozó ügyészi indítvánnyal egyetértett.

[63] Enyhítő körülményként kérte értékelni, hogy az 56 éves vádlott 18 éves korától mindenki meglegedésére és a köz javára végezte a munkáját, neki fel nem róhatóan 4 éve van folyamatban vele szemben a büntetőeljárás, feltáró, beismerő vallomást tett, idős édesapjáról gondoskodik, részben bűnsegédi minősítés. Kis összegek kerültek kifizetésre, és a sportolók is úgy gondolták, hogy ez az eljárás törvényes.

[64] A II.r. vádlott írásbeli vallomásában személyi körülményeire nyilatkozott, és előadta, hogy terhelt mellett az egyéb osztályokon végzett asszisztensi munkája mellett keddi napokon látott el asszisztensi feladatokat 2016 decemberétől 2021. március 1-ig, utána már nem volt alkalmazásban, csak az elvégzett vizsgálatokért kapott 500 forintot. A covid idején a kérdőíven szereplő kérdéseken felül személyzeti, EKG, testsúly, testmagasság vizsgálatot végzett, és vérnyomást mért. A rendelőben az orvos a vizsgálatoknál jelen volt, a külső vizsgálatoknál néhány alkalommal nem, de ellenőrizte az eredményeket és ha nem találta megfelelőnek, akkor a kiadott igazolás nem került feltöltésre az OSEI rendszerébe.

[65] Az előre bejelentkezett kiskorúak esetén a vizsgálat díja 1000 forint volt, a felnőtteknél 2000 forint, a bejelentkezés nélküli vizsgálatoknál 3000, illetve 5000 forint. Általában az orvosnak adták oda a pénzt, amit elutalt az OSEI-nek, és abból utaltak vissza az orvosnak valamennyit. A pecsétet az orvosi rendelőben elzárva tartották, amikor helyszínrre kellett menni, vitték magukkal, volt, hogy a külső helyszíneken az orvos egyedül vizsgált, olyankor a pecsétet elvitte magával, és azt visszavitte az orvos a következő kedden a rendelésre. Volt olyan, hogy az orvos helyett aláírta az igazolást, de olyan is volt, hogy az orvos írta alá. Nem gondolta, hogy ezzel bűncselekményt valósít meg, nem tudja, hogy ez hány alkalommal történt, és azt sem tudja, ezt mi alapján állapította meg az ügyészség vagy a bíróság.

[66] Az egyes cselekmények tekintetében előadta, hogy a 2021. január 13-i vizsgálatnál az orvos is jelen volt, lehet, hogy később érketett meg, a vizsgálatokat ő maga végzete, de az aláírás és a pecsét az orvostól származott. A vizsgálati díjra a tanú rosszul emlékezett, azt a korábban elmondottak szerint szedték be, és ezért ő nem részesült külön díjazásban, mert akkor még a rendelőintézet alkalmazásában állt.

[67] A 2021. február 14-i vizsgálat esetében nem emlékszik, hogy az I.r. vádlott jelen volt-e, de az engedélyek azért nem lettek rögtön átadva, mert az orvos még átnézhetette az eredményeket, az igazolást is ő írta alá, és az aláírás is tőle származott. Itt sem részesült külön díjazásban.

[68] A 2021. április 22-i eset majdnem úgy történt, ahogy a 19. pontban le van írva. A pénzt az orvosnak adta át, és 500 forintot kapott személyenként.

[69] A II/2. tényállási pont tekintetében előadta, hogy nem tudja, hány ember lett konkrétan megvizsgálva, és hány olyan volt, akinek csak a kérdőívét nézte át. Arra pedig nem emlékszik, hogy az engedélyeket ő vagy az orvos írta-e alá. Soha nem vett át több pénzt senkitől, mint amennyibe a vizsgálat került.

[70] tanú⁴² valóban vitt hozzájuk több kitöltött kérdőívet, a korábbi vizsgálatok eredményét lekérték a rendszerből és így megállapítható volt, vizsgálat nélkül is a versenyzők egészségi állapota.

[71] Hivatkozott arra, hogy ha mindenfajta adminisztratív tevékenységtől eltiltaná a bíróság, akkor minden munkalehetőségtől meg lenne fosztva.

[72] A II.r. vádlott védője indítványára tekintettel az ítéltábla az ügyben a Be. 600. § (1) bekezdés b) pontja alapján tárgyalást tűzött ki, melyen felolvasta II.r. vádlott írásbeli vallomását és ismertette a beszerzett bűnjeleket.

[73] Az ügyész a fellebbezését fenntartotta. Előadta, hogy a II.r. vádlott írásbeli vallomásában részben beismerte, hogy bizonyos esetekben rátette a terheltl pecsétjét és aláírását a sportorvosi engedélyekre. Az eljárásban tisztázódott, hogy az írásszakértő nem tud szignó esetében véleményt adni, így az, hogy kitől származik a szignó, szakértői bizonyítás útján sem lett volna megállapítható.

[74] A vizsgálatok egy részét elvégezhetette a II.r. vádlott, de az I.r. vádlott felügylete mellett, de az nem felel meg ennek, hogy nincs egy helyiségben sem az I.r. vádlottal a II.r. vádlott, aki a vizsgálatot végzi.

[75] A lapokon feltüntetésre került a sportorvos neve, aki a vizsgálatot elvégezte, ennek a hamis magánokirat szempontjából van jelentősége. Szerepeltetve van, hogy a vizsgálatok mikor kerültek elvégzésre, a vizsgálatok sorrendjében van feltüntetve a vizsgálatok alanyának a neve, sportorvosi vizsgálat ideje, a neve, azaz, hogy milyen sportágban hol, melyik egyesületnél végzi a tevékenységét. Az OSEI rendszerében, ha a sportoló nevére kattintunk akkor a sportolói lap is fel van tüntetve a rendszerben. Önmagában a sportolói múltból nem következik, hogy ők mindig alkalmasak lennének a sportolásra. Az, hogy bizonyos adatokat, akár kérdőívvel ellenőriz az I.r. vádlott, nem szabályos vizsgálat. Annak alapján nem lehetett volna kiadni a versenyengedélyt sem.

[76] Összességében elmondható, hogy a bizonyítékok értékelése megfelelő, okszerű indokát adta az elsőfokú bíróság a vádlottak bűnössége megállapításának is, írásbeli indítványát az ügyész fenntartotta.

[77] Az I.r. vádlott védője a másodfokú tárgyaláson a fellebbezését ugyancsak fenntartotta. Hivatkozott arra, hogy a II.r. vádlott írásbeli vallomásának hitelt érdemlősége kérdéses. Védence előadta, hogy a konkrét esetekre nem emlékszik, de az általa ismert esetek szabályosan zajlottak, mindig a jogszerű ellenértéket fizették meg a sportolók. Álláspontja szerint az okiratoknak az OSEI rendszerébe történő feltöltése nem valósult meg, hiszen sem a rendszert sem a versenyengedélyt ténylegesen nem ellenőrizte senki, valamint az eljárásban szűrőpróba-szerűen meghallgatott tanúk ugyancsak nem alkalmasak a kétséget kizáró bizonyításra. Legalább kérdőíves vizsgálat minden esetben volt, a vizsgálat jogszerű ellenrétéket fizették meg érte, így korrupciós bűncselekmény sem valósult meg. A sportolók az asszisztentst keresték, a pecsét is az asszisztensnél volt, az OSEI hozzáféréssel is ő rendelkezett, így védencének nem kellett tudnia a II.r. vádlott cselekvőségéről. tanú⁴² vallomásából nem egyértelmű, hogy az I.r. vádlott azt mondta neki, hogy csak kérdőíves vizsgálat lesz. terheltl védekezésének elmaradása a bűnösségét nem igazolja. Nem küldte meg az OSEI részére sem a kérdőíveket, pedig ez is az ártatlanságának igazolásához elemi érdeke lett volna.

[78] A büntetés kiszabása körében előadta, hogy a Covid idején a sportolás kifejezetten javasolt volt az egészség megőrzése érdekében, így a bűncselekmény tárgyi súlya nem olyan jelentős, ahogy arra az ügyészség hivatkozik. Nem értékelte az elsőfokú bíróság, hogy védence egy kiskorú gyermek tartásáról gondoskodik, a tartósan és kiemelkedően a köz érdekében végzett munkáját, azt, hogy a mai napig ingyenesen tevékenykedik hajléktalanszállókon, a büntetőeljárás miatt pszichésen megromlott az állapota, és elvesztette a pályája csúcsát jelentő BV kórház orvosigazgatói tisztségét és barátait, kollégáit.

[79] Indítványozta, hogy az ítéltábla állapítson meg eltérő tényállást és a vádlottat mentse fel, másodsorban enyhítse az elsőfokú bíróság ítéletét, a büntetést a törvényes minimumban állapítsa meg, a próbaidő csökkentésével, mellőzze a vagyonelkobzást, és részesítse előzetes mentesítésben védencét.

[80] A II.r. vádlott védője az írásban előadottakat fenntartotta, és elsősorban a II.r. vádlott felmentését indítványozta, másodlagosan enyhítő körülményként kérte értékelni az időmúlást, betegségét, azt, hogy 40 éve az egészségügyben dolgozik, a 95 éves édesapjáról ő gondoskodik, feltáró jellegű vallomást tett. Másodlagosan kérte, hogy az ítéltábla ne szabjon ki végrehajtandó szabadságvesztést, mellőze a vagyonelkobzást, az eltiltás kapcsán vegye figyelembe ügyfele végzettségét és előzetes mentesítésben részesítse.

[81] terhelt1 I.r. vádlott észrevételében hivatkozott arra, hogy a kérdőíves vizsgálat a rendelleneségek 75 %-át ki tudja szűrni.

[82] Terhelt1 I.r. vádlott az utolsó szó jogán előadta, hogy gyógyításból, rászorultak segítségéből állt az élete, időotthonban, börtönben, hajléktalanszállón dolgozott és mentőként is tevékenykedett. Az eljárás eredményeként a munkáját és a kollégái megbecsülését elvesztette, öngyilkossági gondolatok miatt rendszeresen gyógyszert kell szednie. A családja kitart mellette, ezért kérte, hogy a bíróság ne szakítsa el tőlük.

[83] Terhelt2 II.r. vádlott az utolsó szó jogán fenntartotta írásban tett vallomását. Elmondta még, hogy 17 éves kora óta az egészségügyben dolgozik, több osztályon, több orvossal is együtt dolgozott már, kitüntetésben is részesült, munkáját megbecsülték. A büntetőeljárás négy éve kemény volt számára, azt kérte, hogy szabadon maradhasson az édesapja miatt is, és azért is, hogy bebizonyíthassa, hogy nem is olyan rossz ember.

[84] A fellebbezések eltérő okból részben megalapozottak.

[85] A fellebbezések irányultságára tekintettel az ítéltábla a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján a fellebbezéssel sérelmezett ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált. Ennek során az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását a bíróság arra tekintet nélkül bírálta felül, hogy ki, milyen okból fellebbezett.

[86] Az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat maradéktalanul megtartotta, a rendelkezésre álló bizonyítékokat egyenként és összességében értékelte, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett.

[87] A vád törvényessége vonatkozásában előadott védői hivatkozás kapcsán az ítéltábla az alábbiakra mutat rá:

[88] A Be. 422. § (1) bekezdése meghatározza a vádirat törvényes elemeit. A Kúria a 2/2023 (VII.5.) BK véleménnyel felülvizsgált 1. BK véleményben írt jogértelmezése szerint a vád törvényességének minimális tartalmi követelménye, hogy meghatározott személy pontosan körülírt, büntető törvénybe ütköző cselekménye miatt a bírósági eljárás lefolytatását kezdeményezi.

[89] A törvény megkülönbözteti a vád törvényességének hiányát és a vádirat tartalmi elemeinek hiányát. Következésképpen a vád törvényességének tartalmi feltételei szempontjából indokolt a Be. 422. § (1) és (2) bekezdésének értelmezése.

[90] A vád törvényességének elengedhetetlen tartalmi eleme, hogy azonosításra alkalmas, meghatározott személy ellen irányuljon. Ez a feltétel vitán felül teljesül jelen esetben.

[91] A vád törvényességének elengedhetetlen tartalmi eleme az is, hogy pontosan körülírt, büntető törvénybe ütköző cselekményt tartalmazzon. Ez egyben a vádirat Be. 422. § (1) bekezdés b) pontja szerinti törvényes elemének meglétét is feltételezi.

[92] A vád tárgyává tett cselekmény körülírása akkor pontos, ha a vádló indítványában ismertetett történeti tényállás hiánytalanul tartalmazza a bűncselekmény törvényi tényállási elemeinek megfelelő konkrét tényeket: az elkövetési magatartást, a cselekmény megvalósításának helyét és idejét.

[93] Ezek a feltételek is teljesülnek, a történeti tényállás kellő részletességgel tartalmazza azokat a konkrét tényeket, amelyekből a vádlottak tényállásszerű magatartása megállapítható. Az a körülmény, hogy a sportorvosi engedélyek jogosultjait név szerint nem tartalmazza teljeskörűen a vád, nem jelenti ennek a feltételnek a hiányát, hiszen a sportorvosi engedély jogosultja bárki lehet, nincs olyan speciális alanyiság, amely miatt ezen személyeket név szerint meg kellene jelölni.

[94] Nem osztotta az ítéltábla a megbízhatósági vizsgálat szabálytalanságára vonatkozó védői érvelést.

[95] A rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (Rtv.) 7/A. §-a rendelkezik a megbízhatósági vizsgálatról. Az Rtv. 7/A. § (1) bekezdése szerint a megbízhatósági vizsgálat célja annak megállapítása, hogy az azzal érintett eleget tesz-e a jogszabályban előírt hivatali, illetve jogszabályban, kollektív szerződésben, üzemi megállapodásban, valamint munkaszerződésben előírt munkaköri kötelezettségének. Az Rtv. 7. § (1) bekezdés b) pont és (1a) bekezdés h) pontjára figyelemmel többek között az egészségügyi szolgálati jogviszonyban állók esetében is lehetőség volt a tényállásban meghatározott időben megbízhatósági vizsgálat elvégzésére.

[96] A vizsgálat elrendelése és lefolytatása megfelelt a 293/2010. (XII. 22.) Korm. rendelet rendelkezéseinek, a vizsgálat végrehajtásáról szóló részletes terv, a technikai eszközzel történő rögzítés szabályos volt, a vizsgálat érdekében kialakított élethelyzet megfelelt a Kormányrendelet elkövetéskor hatályos 12. § (1) bekezdésében foglaltaknak, az nem korlátozta a vádlott döntési szabadságát. A tárgyalótiszt a vádlottat nem tette ki olyan lelki vagy fizikai ráhatásnak és nem tanúsított olyan magatartást, amely őt arra kényszerítette volna, hogy a felajánlott jogtalan előnyt elfogadja, illetve köteleességét megszegje.

[97] A tárgyalótiszt pusztán arra utalt, hogy csapattársai gépkocsijuk meghibásodása miatt külföldön rekedtek, és ezért nem tudnak időben odaérni a vizsgálatra. Ez a kijelentés nem alkalmas arra, hogy a vádlottban szánakozást keltsen, nem tekinthető lelki ráhatásnak, csupán annak indokokaként szolgál, hogy miért lenne szükség arra, hogy a távollétükben készüljön el a sportorvosi engedély.

[98] Az ügyben nem történt tiltott nyomásgyakorlás sem és elutasítás ellenére a vesztegetés ismételt megkísérlésére sem került sor.

[99] Amennyiben a megbízhatósági vizsgálat lefolytatására jogszerűen került sor, a megbízhatósági vizsgálatban keletkezett bizonyítási eszközök és az abból származó bizonyítékok a megbízhatósági vizsgálat során észlelt bűncselekmények miatt indult büntetőeljárásban bizonyítékként felhasználhatóak.

[100] A Kúria Bhar.I.1375/2022/5. számú perecendensértékű határozatában kimondta, hogy tiltott hatósági provokáció az, ha a fedett nyomozó engedély, minden komolyan vehető előzmény nélkül veszi fel a kapcsolatot az érintettel, majd reá meg nem engedett nyomást gyakorolva maga alakítja ki a bűncselekmény elkövetésére irányuló szándékot. Ebből következően még a megbízhatósági vizsgálat keretében a tárgyalótiszt azon magatartása sem meríti ki a tilos hatósági felbujtás fogalmát, ha kezdeményezi, ösztönzi a bűncselekmény elkövetését, például azzal, hogy az akciólegenda (vagyis a fedőtörténet) keretében felveti azt a szituációt, azt az ajánlatot, amelyre a vizsgált személy reflektál, és vállalkozik a bűncselekmény elkövetésére.

[101] A feladat megvalósításához elkerülhetetlen a vizsgált személy ösztönzése, bűncselekményre felhívása, sőt, ilyen értelemben az ügynök maga is bűncselekményt követ el (mely a bűnfelderítési, bűnmegelőzési feladat ellátása okán azonban nem büntethető).

[102] Így pontosan a törvényi felhatalmazás az, amely a hatóság provokációját jogszerűvé teszi, azaz amennyiben az eljárási cselekmények a szabályozott keretek között kerülnek végrehajtásra, nem lehet szó jogellenes hatósági fellépésről. (BH2023.268.)

[103] Az a körülmény, hogy a megbízhatósági vizsgálat lefolytatására meghatározott időtartam alatt a vizsgált személy jogviszonya megszűnik, ugyancsak nem teszi jogellenessé a vizsgálatot, hiszen annak napján az I.r. vádlott még szolgálati viszonyban állt.

[104] A Kúria a Bhar.I.1632/2024/6. számú és a Bhar.III.148/2025/5. számú korlátozott precedensnek tekintendő döntésében kimondta, hogy a szabályszerűen lefolytatott megbízhatósági vizsgálat során elkövetett büntetendő cselekmény akkor is veszélyes a társadalomra, ha az szabályozott keretek közötti eljárás, megbízhatósági vizsgálat keretében történik.

[105] A nem teljesített bizonyítási indítványokra való védői hivatkozás kapcsán az ítéltábla megjegyzi, hogy a 18. sorszámú jegyzőkönyv 27. oldalán az ügyész, vádlottak, védők úgy nyilatkoztak, hogy további tanúk – beleértve a meg nem jelent – tanúk idézését nem kérik, így nem volt olyan fenntartott bizonyítási indítvány, amiről a törvényszéknek döntenie kellett volna.

[106] Az elsőfokú bíróság ítélete érdemi felülbírálatra alkalmas.

[107] Az ítéltábla a vádlottak személyi körülményeire vonatkozó megállapításokat a másodfokú eljárásban előadott nyilatkozataik alapján az alábbiakkal egészíti ki:

[108] Terhelt1 I.r. vádlott egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, ellenszolgáltatás nélkül végez egészségügyi ellátást rászorulóknak részére, közepes depressziós epizódban szenved.

[109] Terhelt2 II.r. vádlott autoimmun pajzsmirigy betegségben szenved. Ezt meghaladóan esetében az ítéltábla nem tartotta indokoltnak a személyi körülmények kiegészítését a védői

indítványnak megfelelően, ugyanis a vádlott előéletének olyan részletes bemutatása, ahogy ezt a védő az indítványban tette, nem tárgya a büntetőeljárásnak.

[110] Az elsőfokú bíróság alapvetően helyes, megalapozott tényállást állapított meg, mely a Be. 592. § (2) bekezdés a), c) és d) pontjai alapján csak részben megalapozatlan. A megalapozatlanság azonban a másodfokú eljárásban – részben a felvett bizonyítás útján – valamint a Be. 593.§ (1) bekezdés a) és b) pontja alapján kiküszöbölhető volt.

[111] Így az ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az alábbiak szerint helyesbíti, illetve az elsőfokú bíróságtól részben eltérő tényállást állapít meg:

[112] A tényállás [6] bekezdésének második mondatát kiegészíti azzal, hogy Terhelt1 I.r. vádlott heti 5 órában látta el a sportorvosi feladatokat (egészségügyi szolgálati munkaszerződés 7. pont, nyomozati iratok 66. oldal).

[113] A tényállás [14] pontját kiegészíti azzal, hogy a kiegészítő vizsgálatok (EKG, vizelet, szemészet) sportorvos által történő azonnali elvégzésének díja 18 év alatt 1000 Ft/fő, 18 év felett 2000 Ft/fő, helyszíni kiszállás díja 1000 Ft/fő (nyomozati iratok 131. oldal).

[114] A tényállás [18] bekezdésének utolsó mondatát mellőzi, helyette azt állapítja meg, hogy a helyszínen nem került átadásra sportorvosi engedély, azt a játékosok később kapták meg, az nem volt megállapítható, hogy az engedélyeket ki állította ki és látta el aláírással. A fenti vizsgálatok díja az OSEI által az I. rendű vádlott kérésére 2021. március 3. napján kibocsátott számla alapján, más, ugyanezen egyesület tagjai részére elvégzett vizsgálatok díjával együtt átutalásra került az OSEI részére.

[115] A tényállás [21] bekezdés utolsó mondatát akként állapítja meg, hogy a vádlottak 93 személytől összesen legalább 90.000 forintot kaptak, mellyel ismeretlen arányban egymással megosztottak.

[116] A tényállás [30] bekezdéséből mellőzi, hogy a vádlottak a kapott pénzösszeget egyenlő arányban osztottak meg.

[117] Az [51] bekezdést azzal egészíti ki, hogy az átvett pénzösszeget a vádlottak ismeretlen arányban megosztottak.

[118] Az így helyesbített tényállás már megalapozott, és az a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[119] Az elsőfokú bíróság alapvetően helyes mérlegeléssel állapította meg a vádlottak büntetőjogi felelősségét, a következő bekezdésekben részletezett cselekmények kivételével.

[120] A III/1. tényállási pont – [18] bekezdés – tekintetében tanú3 és tanú20 tanúk - annak ellenére, hogy a vizsgálatuk nem egy időben történt – egybehangzóan állították, hogy a vizsgálatokat két nő végezte, férfi abban nem vett részt. tanú3 azonban a sportorvosi engedélyt a helyszínen megkapta, így ez esetben a II.r. vádlottnak az írásbeli vallomása sem volt alkalmas arra, hogy az elsőfokú bíróság mérlegelését megdöntse. Azonban tanú20 a versenyengedélyt később kapta meg, így nem látta, hogy azt ki írta alá. A II.r. vádlott vallomása alapján azért nem kapták meg a játékosok az engedélyt helyben, mert az I.r. vádlott a vizsgálati lapokat még átnézte, és az engedélyeket is ő állította ki és írta alá.

[121] Az elsőfokú bíróság által is elfogadott tanúvallomás azonban nem áll ellentétben II.r. vádlott azon másodfokon tett vallomásával, mely szerint ő nem emlékszik, hogy az I.r. vádlott jelen volt-e, de a vizsgálati lapokat később átnézhetette, és az engedélyeket is I.r. vádlott szignózta és pecsételte le, ezért is kapták azt meg később a sportolók.

[122] Így tehát a másodfokon felvett bizonyítás alapján nem állapítható meg az kétséget kizáróan, hogy a 2021. február 14-i helyszíni vizsgálat alkalmával (elsőfokú ítélet [18] bekezdés) Terhelt2 II.r. vádlott szignózta és pecsételte le a sportorvosi engedélyeket I.r. vádlott nevében, hiszen ebben az esetben – ahogy a [17] bekezdésben írt esetben is – nem lett volna arra szükség, hogy a játékosok ne a helyszínen kapják kézhez az engedélyt.

[123] tanú2 és tanú7 egybehangzóan állította, hogy a rendelőben csak nő volt jelen, férfi nem, és a II.r. vádlottat nagy valószínűséggel felismerték, és e körben II.r. vádlott írásban beismerő vallomást tett.

[124] Ezen bizonyítékokból helyesen vont le azt a következtetést az elsőfokú bíróság, hogy az I.r. vádlott a III/1. tényállásban írt vizsgálatokon nem volt jelen, és mivel a határidőnapló bejegyzéseiből látható, hogy a sportorvosi bélyegzőt az I.r. vádlott rendszeresen a II.r. vádlott rendelkezésére bocsátotta, így ugyancsak megalapozott az a megállapítás, hogy – a [18] bekezdésben írtak kivételével – a sportorvosi engedélyeket a II. r. vádlott pecsételte és szignózta le I.r. vádlott helyett.

[125] A tényállás III/2. pontjában ugyancsak logikus indokát adta az elsőfokú bíróság a tényállás megállapításának. tanú43 és tanú40 tanúvallomását alátámasztja a becsatolt

számlakivonat is, melyből kitűnik, hogy 355 fő utalt át vagy fizetett be tanú⁴⁰ bankszámlájára 6.000 forintot, a legtöbb esetben közleményként a sportorvosi vizsgálat díját feltüntetve. Az ezen személyek közül kihallgatottak – egybehangzóan tanú⁴⁰gal és tanú⁴³ral – állították, hogy csak a sportorvosi kérdőíveket kellett kitölteniük, de a sportorvosnál személyesen nem kellett megjelenniük. tanú⁴⁰ vallomásából pedig kitűnik, hogy az igazolásokat ő maga hozta el a II.r. vádlottól.

[126] tanú⁴² hasonló eljárásról számolt be, ő I.r. vádlottat kereste meg telefonon, és I.r. vádlott irányította II.r. vádlotthoz. A III/2. tényállási pont tekintetében valamennyi – többnyire egymást nem is ismerő, és nem is azonos edzőterembe járó - tanú ugyanarról az ügymenetről számolt be, és egybehangzóan állította, hogy tényleges vizsgálatra nem került sor, csupán a kérdőívet kellett kitölteni és a vizsgálat díját kifizetni. Az pedig bizonyítási alapelv, hogy az egybevágó tanúvallomások bizonyító ereje annál nagyobb, minél több egymástól távol álló forrásból fakadnak.

[127] A tényállás III/2. pontja tekintetében pedig nem cáfolta II.r. vádlott sem a sportorvosi engedélyek aláírását, de nem emlékezett, hogy ki írta alá és töltötte fel a rendszerbe. Nem osztotta az ítéltábla azt a véleményt, hogy tanú⁴² által bevitt kérdőívekkel érintett személyek korábbi vizsgálati anyaga az új kérdőívekkel alkalmas lenne a személyes vizsgálat kiváltására, hiszen erre jogszabályi lehetőség sem volt, a vizsgálatot személyesen kellett volna elvégezni.

[128] A III/3. tényállási pont tekintetében pedig a már kifejtettek szerint a megbízhatósági vizsgálat adatai alapján állapította meg az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen.

[129] Arra is helyes következtetést vont az elsőfokú bíróság, hogy I.r. vádlott tudomásával és segítségével tudta csak megvalósítani a cselekményt a II.r. vádlott. Az I.r. vádlott a megbízhatósági vizsgálat alkalmával olyan személyek részére is kiállította a sportorvosi engedélyt, akik jelen sem voltak így a személyes vizsgálatukra nyilvánvalóan nem kerülhetett sor, tehát a személyes vizsgálat lehetőségének hiányát az I.r. vádlott nem tekintette akadályozó tényezőnek. Mivel a vizsgálatnak meg kell előznie a sportorvosi engedély kiállítását – hiszen az engedélyt csak annak a részére lehet kiállítani, akinek az orvosi alkalmasságát a vizsgálat bizonyítja – így az, hogy az I.r. vádlott egy utólagos vizsgálatra hívta fel a tárgyalótisztet, nem bír relevanciával, hiszen az I.r. vádlott nem rendelkezik semmilyen retorziós eszközzel arra, ha nem jelennek meg az utólagos vizsgálaton. Az I.r. vádlott is tudta, hogy az eljárása szabálytalan, ezért tette mutatóujját a szája elé, és tessekelte ki a tárgyalótisztet a rendelőből, hogy a magatartása titokban maradjon egy esetleges lehallgatás elől.

[130] Összefoglalva tehát látható, hogy az I.r. vádlott nem ragaszkodott ahhoz, hogy csak olyan személy részére állít ki sportorvosi engedélyt, aki nála a vizsgálaton megjelenik, a határidőnapló bejegyzéséből pedig az látható, hogy a pecsétet rendszeresen átadta a II.r.

vádlottnak, mint ahogy az elektronikus rendszer használatát is. A II.r. vádlottnak egyedül csak akkor lehet szüksége a bélyegzőre, ha az I.r. vádlott nélkül használja azt, így nem fogadható el az a védekezés, hogy az I.r. vádlott néha a helyszíni vizsgálatra magával vitte a bélyegzőt, és amikor onnan visszatért, akkor adta át II.r.-nek, hiszen ha mindig ő végzi a vizsgálatot, akkor II.r. vádlott soha nem kerülhet olyan helyzetbe, hogy I.r. nélkül használhatná a bélyegzőt.

[131] Így tehát az elsőfokú bíróság – a tényállás III/1. pontjának [18] bekezdése kivételével – okszerűen vont következtetést a vádlottak bűnösségére, azonban a bűncselekmények minősítése tekintetében az ítéltábla nem osztotta a törvényszék érvelését.

[132] A 2004. évi I. tv. (Sporttörvény) 3.§ -a rendelkezik a sportorvosi engedélyről. A 215/2004. (VII. 13.) Korm. rendelet a sportorvoslás szabályairól és a sportegészségügyi hálózatról 2.§ (1) bekezdése és (3) bekezdése alapján az országos sportegészségügyi hálózat központja és működtetője az intézet (a továbbiakban: OSEI). Az országos sportegészségügyi hálózat egészségügyi dolgozója az OSEI-vel áll munkavégzésre irányuló jogviszonyban.

[133] Ugyancsak ezen jogszabály 7. § (1) bekezdése szerint a sportorvosi vizsgálatot az OSEI sportegészségügyi szakrendelésének sportorvosai, valamint az országos sportegészségügyi hálózat területileg, illetve a fővárosban a kerületileg illetékes sportorvosai végzik az OSEI szakmai irányelvei alapján, és ezen jogszabály 1. melléklete tartalmazza a sportorvosi engedély tartalmi kellékeit.

[134] Ebből tehát kitűnik, hogy az OSEI igazgatási feladatokat is ellátó szerve az Országos Sportegészségügyi hálózatnak, amelynek szakrendelése pedig nyilvántartási feladatot is ellátnak és ellátják a versenysportolóknak az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 43. §-ának (2) bekezdésében meghatározott sportegészségügyi gondozását a sportorvosi vizsgálatuk és felügyeletük által az adott sportágban folytatott sporttevékenységre való alkalmasság megállapítása, illetve a sporttevékenység esetleges egészségkárosító hatásainak megelőzése céljából.

[135] Ennek ellátása az elkövetéskor hatályos 16274-21/2010-0004 IKF számú Alapító Okirata szerint az OSEI közfadatai közé tartozik. E közfeladatuk teljesítése során pedig a sportorvosok a vizsgálat időpontját és eredményét a sportoló azonosító számmal kiállított, egységes tartalmú, fényképes sportorvosi engedélyében igazolják és az erre vonatkozó bejegyzéseiket a sportorvosi rendelő sorszámozott bélyegzőjével és a saját orvosi bélyegzőjükkel is hitelesítik.

[136] Tehát a sportorvosok a fentiek szerint hatósági hatáskört jelentő tevékenységet is végeznek. A sportorvosi engedély azt bizonyítja, hogy az adott sportoló egészségi állapotánál fogva versenyezhet.

[137] A közokirat fogalmát a Pp.323.§ (1) bekezdése akként határozza meg, hogy közokirat olyan papír alapú vagy elektronikus okirat, amelyet bíróság, közjegyző vagy más hatóság, illetve közigazgatási szerv ügykörén belül, a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelő módon állított ki.

[138] A bírói gyakorlat már évtizedek óta egységes abban, hogy a körzeti orvos, háziorvos államigazgatási feladatot lát el betegállományba vétel vagy igazolások, bizonyítványok kiadása során, ilyen minőségben tehát hivatalos személy, amennyiben hamis orvosi igazolást ad ki, akkor az hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntettének minősül (BH1986.93.). Így tehát a sportorvosi engedély kiadása éppúgy az egészségügyi igazgatás körébe tartozó tevékenység, mint általában az orvosnak az igazolások, bizonyítványok kiadásával kapcsolatos tevékenysége.

[139] Ezzel összhangban áll az újabb bírói gyakorlat is, a Debreceni Ítéltábla Bhar.683/2018/5. számú határozatában is azt a jogi álláspontot foglalta el, hogy a sportorvosi engedély közokiratnak minősül, a Fővárosi Ítéltábla Bf.221/2018/47. számú határozatában pedig ugyancsak kifejtette, hogy az 1978. évi IV. tv. 275. § szerint minősülő felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntettét valósít meg az orvostól - a szükséges vizsgálatok mellőzésével - valótlan tartalmú orvosi igazolás beszerzése.

[140] A konkrét elkövetési magatartás kapcsán az ítéltábla az 1/2004. Büntető jogegységi határozatban leírt jogértelmezésből indult ki, mely szerint hamis a közokirat, ha annak tényleges készítője nem azonos a kiállítójaként feltüntetett személlyel (teljes hamisítvány vagy alakhamisítás); hamisított a közokirat, ha - a már létező valódi közokiratban - a kiállításra jogosulton kívül más személy valamilyen változtatást hajtott végre. A hamis és a hamisított közokirat fogalmilag nem valódi.

[141] A közokiratiságnak legszükségesebb tartalmi eleme a hatósági jelleg, illetve a közigazgatási szerv jogkörén belüli eljárása és az alakszerűség. Ennek alapján tehát a sportorvosi engedély közokirat, és így már a kiadott sportorvosi engedélyekhez igazodik a bűncselekmény rendbelisége, és az a minősítés szempontjából nem bír relevanciával, hogy mely esetekben került sor ezeknek az OSEI rendszerébe történő feltöltésére. Az adatok OSEI rendszerbe történő feltöltése önálló büntetőjogi értékelést nem kíván, az büntetlen utócselengként értékelendő.

[142] Jelen ügyben azokban az esetekben, ahol az I.r. vádlott helyett II.r. vádlott írta alá a sportorvosi engedélyeket, a közokirat formailag hamis, hiszen azt nem a kiállítóként feltüntetett személy írta alá (III/1. tényállás [17], [19], [20] bekezdései, III/2. tényállás), míg abban az esetben, amikor az I.r. vádlott maga írta alá a közokiratot, a bűncselekmény megvalósulása abban áll, hogy a hivatalos személy hatáskörével visszaélve lényeges tény hamisan foglalt közokiratba, ugyanis a sportorvosi vizsgálat ténylegesen nem történt meg 7 személy esetében (tényállás III/3. pontja).

[143] A korrupciós bűncselekmény kapcsán pedig azt emeli ki az ítéltábla, hogy a közokirat-hamisítással összefüggésben kifejtettekből következik, hogy a sportorvos az engedély kiadása során hatósági jogkört gyakorol, így ebben az eljárásában hivatalos személynek minősül a Btk. 459.§ (1) bekezdésének 11. k) pontja alapján.

[144] Az 1997. évi CLIV. tv. (Eütv.) 138/A. § (1) bekezdése szerint az egészségügyi dolgozó vagy az egészségügyben dolgozó az egészségügyi szolgáltatás nyújtása során a jogszabályban vagy jogszabály alapján meghatározott térítési díjon felül az egészségügyi szolgáltatás nyújtásáért semmilyen pénzbeli, gazdasági szolgáltatás keretében nyújtott vagy természetbeni ellenszolgáltatást vagy egyéb előnyt nem kérhet, illetve nem fogadhat el.

[145] Az Eütv. 3. § d) pontja értelmében egészségügyi dolgozónak minősül az orvos, míg az e) pontja szerint egészségügyi szolgáltatás az egészségügyi államigazgatási szerv által kiadott működési engedély birtokában vagy – törvényben meghatározott esetben – az egészségügyi államigazgatási szerv által történő nyilvántartásba vétel alapján végezhető egészségügyi tevékenységek összessége, amely az egyén egészségének megőrzése, továbbá a megbetegedések megelőzése, korai felismerése, megállapítása, gyógykezelése, életveszély elhárítása, a megbetegedés következtében kialakult állapot javítása vagy a további állapotromlás megelőzése céljából a beteg vizsgálatára és kezelésére, gondozására, ápolására, egészségügyi rehabilitációjára, a fájdalom és a szenvedés csökkentésére, továbbá a fentiek érdekében a beteg vizsgálati anyagainak feldolgozására irányul.

[146] Az ítéltábla a fentiekből megállapította, hogy az I.r. vádlott egészségügyi dolgozó, de nem egészségügyi, hanem a korábban kifejtettek szerint hatósági jogkörben járt el a sportorvosi engedélyek kiadása kapcsán, ezért tekinthető hivatalos személynek.

[147] Jelen ügyben a tárgyalótiszt az előnyt valótlán tartalmú okirat kiállításáért ígérte, és a sportorvosi vizsgálaton meg nem jelent személyek is valótlán tartalmú okirat kiállításáért utalták vagy fizették ki a „vizsgálat” díját, ezért ezen előny elfogadásával a magatartás tényállásszerű akkor is, ha az így ígért előny egyébként nem ütközik az Eütv. 138/A. §-ában meghatározott pénzbeli, gazdasági szolgáltatás keretében nyújtott vagy természetbeni ellenszolgáltatás vagy egyéb előny elfogadásának tilalmába, azaz az nem magasabb annál, amennyit a tényleges vizsgálatért (soron kívüli és kiegészítő vizsgálat esetében) az OSEI díjszabása tartalmaz.

[148] A fenti okfejtésre tekintettel az ítéltábla mellőzte az elsőfokú bíróság indokolásának [242] és [243] bekezdésében, valamint a [309], [310] és a [320] bekezdésében írtakat.

[149] A fentiek alapján az ítéltábla Terhelt1 I.r. vádlott vesztegetés elfogadásának büntetteként értékelt cselekményeit egységesen hivatali vesztegetés elfogadása büntettének (Btk. 294.§ (1) bekezdés 2. fordulata, (3) bekezdés a) pont aa) alpontja és b) pontja) minősítette, a magánokirat felhasználásának vétségeként értékelt cselekményeit 495 rb bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntettének (Btk. 342.§ (1) bekezdés a) pont) minősítette.

[150] Terhelt1 I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki további 7 rb közokirat-hamisítás büntettében (Btk. 343.§ (1) bekezdés c) pont, III/3. tényállás).

[151] Terhelt2 II.r. vádlott vesztegetés elfogadásának büntetteként értékelt cselekményeit bűnsegédként elkövetett hivatali vesztegetés büntettének (Btk. 294. § (1) bekezdés 2. fordulata, (3) bekezdés a) pont aa) alpontja és b) pontja) minősítette, a magánokirat felhasználásának vétségeként értékelt cselekményeit 495 rb közokirat-hamisítás büntettének (Btk. 342. § (1) bekezdés a) pont) minősítette.

[152] Terhelt1 I.r. és Terhelt2 II.r. vádlottat az ellenük 51 rb – Terhelt1 I.r. vádlott esetében bűnsegédként elkövetett – közokirat-hamisítás büntette (Btk. 342.§ (1) bekezdés a) pont) miatt emelt vád alól felmentette a Be. 566.§ (1) bekezdés c) pont 1. fordulatóban írt okból (III/1. tényállás [18] bekezdés).

[153] Az elsőfokú bíróság feltárta és értékelte a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket. További enyhítő körülményként értékelendő, hogy Terhelt1 I.r. vádlott egy kiskorú gyermeke tartásáról gondoskodik, a vádlott megromlott pszichés állapota és a köz javára ellenszolgáltatás nélkül végzett tevékenysége, és az, hogy őt a bűncselekmény elkövetése következtében a büntetőjogon kívül eső munkaügyi hátrány érte, Terhelt2 II.r. vádlott javára további enyhítő körülményként értékelendő a betegsége.

[154] Az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a büntetési célok eléréséhez szabadságvesztés kiszabása szükséges. A megváltozott minősítésre tekintettel azonban a büntetési tételkeret mindkét vádlott esetében 2 évtől 12 évig terjedhet. Az ítéltábla egyetértett azzal, hogy a főszabályként alkalmazandó, elkövetéskori Büntető törvénykönyv alapján kell a vádlottak cselekményét elbírálni, hiszen az elbírálaskor hatályos anyagi jogi rendelkezések nem kedvezőbbek.

[155] Az elsőfokú bíróság által kiszabott, a másodfokú eljárásban irányadó minősítéshez igazodóan a büntetési tételkeret minimumának megfelelő tartamú büntetés további enyhítésére nincs alap, azonban annak súlyosítása sem indokolt. A vádlottak meg nem cáfolhatóan évtizedeken keresztül végezték a munkájukat megfelelő színvonalon, és nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy az esetek nagy részében nem a versenysportolók

ellenőrzése maradt el, hanem olyan szabadidős sportolóké, akiknek a speciális járványügyi helyzet hiányában nem is került volna sor a sportorvosi vizsgálatára.

[156] A szabadságvesztés végrehajtási fokozata és a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának meghatározása is törvényes.

[157] Így az ítéltábla is egyetértett azzal, hogy a vádlottak kedvező előéletére is figyelemmel a büntetési célok tényleges szabadságelvonás nélkül is elérhetők, és a felfüggesztés próbaidejét azonban az elsőfokú bíróság ítéletnek kihirdetése óta bekövetkezett időmúlásra is tekintettel mindkét vádlottal szemben enyhítette, az elsőfokú ítélet kihirdetése óta eltelt egy év időmúlásra figyelemmel.

[158] A Legfelsőbb Bíróság foglalkozástól eltiltás alkalmazásáról szóló 18/2007. BK véleménye részletesen foglalkozik a foglalkozástól eltiltás kiszabásának feltételeivel. Eszerint a „foglalkozásának felhasználásával” kitétlen azt az esetet kell érteni, amikor a foglalkozás nyújtotta lehetőség közvetlen kihasználásával kerül sor a szándékos bűncselekmény elkövetésére. A foglalkozási ágon belül a ténylegesen betöltött munkakört, annak adottságait, az azáltal nyújtott lehetőségeket lehet csak felhasználni, így az említett büntetés alkalmazásának alapjául is ez szolgálhat.

[159] Jelen esetben mindkét vádlott a foglalkozásának a felhasználásával szándékosan követte el a bűncselekményt, a II.r. vádlott is tipikusan a sportorvosi munkakörhöz kapcsolódó adminisztratív tevékenységét használta fel a bűncselekmény elkövetéséhez, arra nem merült fel adat, hogy – noha a rendelőintézetben más szakrendelésen is ellátott asszisztensi feladatokat – más orvosi munkakörhöz kapcsolódóan bűncselekményt követett volna el, így az eltiltással érintett foglalkozást az ítéltábla a tényleges elkövetéshez igazította, szűkítette.

[160] A Btk. 51. § (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy ha az elítélt a pénzbüntetést nem fizeti meg a pénzbüntetést vagy annak meg nem fizetett részét szabadságvesztésre kell átváltoztatni. A végrehajtási fokozat a büntetés esetleges végrehajtása körében kerül szükség esetén meghatározásra ugyancsak a törvény rendelkezéseinek megfelelően, annak feltüntetését az ítéltábla ezért mellőzte.

[161] A 8/2015. (IV. 17.) AB határozat az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelményként megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén a bíróság köteles hivatalból vizsgálni az előzetes bírósági mentesítés lehetőségét, és arról az ítéletben rendelkezni. A vádlottak által hosszabb időn keresztül, több száz rendbeli korrupciós bűncselekmény elkövetése miatt az előzetes mentesítésre az ítéltábla sem látott lehetőséget a Btk. 102.§ (1) bekezdésében írt törvényes feltétel, az érdemesség hiányában.

[162] Tekintettel arra, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján nem volt megállapítható, hogy a vádlottak milyen arányban részesültek a jogtalan előnyből, így az ítéltábla a vagyonek Kobzást mellőzte a vád és a védelem e körben egyező álláspontját elfogadva.

[163] Az elsőfokú bíróság helyesen rendelkezett arról, hogy a bűnjelek iratok között kezelését rendeli el, azonban elmulasztott dönten a lefoglalás megszüntetéséről, ezt az ítéltábla a Be. 320.§ (1) bekezdés a) pontja alapján pótolta.

[164] A fentiek alapján az ítéltábla a törvényszék ítéletét a Be. 600. § (1) bekezdés b) pontja alapján tárgyaláson a Be. 606. § (1) és (2) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint, megváltoztatta, míg a változtatással nem érintett részében a Be. 605. § (1) és (4) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2025. szeptember 17.

dr. Ujvári Ákos s.k. a tanács elnöke,
Radnainé dr. Solymosi Viktória s.k. előadó bíró,
dr. Lőrinczy Attila István s.k. bíró